

III. КАКЪ ТРѢБВА ДА СЯ КЛАНЯМЫ НА БОГА?

Трѣбува да ся кланямы Богу *духовно и истинно*. “Богъ е Духъ: и които му ся кланятъ съ духъ и истинѣ трѣбува да ся кланятъ.”

I. Духовно поклоненіе.

Поклоненіе-то ни, за да бѣде духовно, трѣбва да е съ умъ-тъ и съ духъ-тъ, т. е. разумно и сърдечно. 1 Кор. 14; 14—16.

Първо за да бѣде поклоненіе-то разумно, трѣбва (1) да имамы ясны и прави понятія за Бога, за себе си, и за отношенія-та които съществуватъ между Бога и насъ. Ако нѣмамы прави понятія за святость-тъ, правдѣ-тъ и милость-тъ Божіѣ, и за длѣжности-тъ които той изысква отъ насъ, и ако не разбирамы своето душевно състояніе, и не познаваме множество-то на грѣхове-тъ си и голѣмѣ-тъ имъ винѣ, поклоненіе-то ни ще бѣде неразумно и негодно на Бога. (2) За да бѣде разумно а не обрядно поклоненіе-то ни, трѣбва да употребяваме познатъ и вразумителенъ языкъ. Ако не разбирамы думы-тъ които говоримъ въ молитвѣ, какъ можемъ да изражавамы любовь-тъ си къмъ Бога? Кое дѣте говори на бащѣ си думы, които не познава, или кой проси хлѣбъ съ непознатъ языкъ? Апостолъ Павелъ казува: “Ако ся молихъ по языкъ незнаенъ, духъ-тъ ми ся моли, а умъ-тъ ми остава бесплоденъ. И тъй що е? Ще ся молихъ съ духъ-